

РЕШЕНИЕ

№ 2988

гр. София, 04.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 20.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **11423** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 5 от Закона за социалното подпомагане /ЗСП/, във вр. с чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Т. В. В., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № ЗСП/Д-С-В3/3867/04.10.2022 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – В., с която на жалбоподателя е отказана целева помощ за отопление с електроенергия на осн. чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. на Министъра на труда и социалната политика, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП), потвърдена с Решение № 22-РД06-0149/15.11.2022 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане /РДСП/ - С. - град.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно. В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

В съдебно заседание жалбоподателят – лично и чрез назначения по реда на Закона за правната помощ процесуален представител адв. П., поддържат жалбата. Изтъква се, че заповедта е немотивирана, както и че към датата на издаване на заповедта няма влязло в сила прекратяване на регистрацията в дирекция „Бюро по труда“.

Ответникът - Директорът на Регионална дирекция за социално подпомагане - С. - град в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител юрк. Б. оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Не се претендира

юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призвана, не изпраща представител. Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

От извършената служебна проверка и от събраните писмени доказателства се установява, че на 29.09.2022 г. с вх. №ЗСП/Д-С-ВЗ/3867 Т. В. В. е депозирал в Дирекция „Социално подпомагане“ - В. заявление-декларация за отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия по реда на Наредба №РД-07-5/2008 г. на министъра на труда и социалната политика. Т. В. е заявил, че е неженен, безработен и не притежава ЕР на ТЕЛК.

По повод подаденото заявление-декларация е извършена социална анкета, направени са съответните служебни справки и е изготвен социален доклад, в който са отразени констатираните от социалната анкета обстоятелства. От направена служебна справка е установено, че г-н Т. В. няма регистрация в дирекция „Бюро по труда“ и участва в управителния съвет на Сдружение с нестопанска цел „Евро слънце“. Изготвено е предложение целевата помощ за отопление да бъде отказана, тъй като В. е безработен без регистрация в дирекция „Бюро по труда“.

Въз основа на социалния доклад, със Заповед №ЗСП/Д-С-ВЗ/3867 от 04.10.2022 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - В. на г-н Т. В. е отказана целева помощ за отопление за отоплителен сезон 2022/2023 г. с мотив: „На осн. чл. 10, ал. 1, т. 7 от ППЗСП - Няма б-месечна регистрация в дирекция „Бюро по труда“. Г-н Т. В. не е регистриран в дирекция „Бюро по труда“, като активно търсещ работа.“

Заповедта е оспорена по административен ред, като е потвърдена с Решение № 22-РД06-0149/15.11.2022 г. на Директора на РДСП С.-град.

По делото на 06.04.2023 г. от ответника е представено Решение от 15.01.2021 г. на директора на Дирекция „Бюро по труда – В.“ [населено място] за прекратяване на регистрация на Т. В.. /лист 57/ и Протокол за устно уведомяване на основание чл. 18а, ал. 7 от АПК от 15.01.2021 г. /лист 58/.

В хода на съдебното производство от страните не са ангажирани други доказателства по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗСПД помощите по ал. 1 се отпускат със заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета. В случая Е. Г. Б. е подписала процесната заповед именно в качеството си на директор на дирекция „Социално подпомагане“ – В..

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, но при издаването и е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, като не е спазена императивната разпоредба на чл. 35 от АПК, съгласно която индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации,

ако такива са дадени, съответно направени.

В Закона за социалното подпомагане е предвидена възможност за отпускане на месечни, целеви и еднократни социални помощи, а условията и редът за предоставянето на социалните помощи, както и прекратяването им са уредени с Правилник за прилагане на Закона за социалните помощи /ППЗСП/, както и с други подзаконовни нормативни актове. Условията и редът за отпускане на целева помощ за отопление на лица и семейства през отоплителния сезон са регламентирани в Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 година за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление- Наредбата /в приложимата редакция/.

Лицата, които имат право да получават целеви социални помощи са посочено в чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. Съгласно цитираната разпоредба право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на молбата-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление (ДМДО) и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП).

В чл. 4, ал. 1 от Наредбата е регламентирана процедурата за отпускане на помощта. Съгласно чл. 4, ал. 1-3 от Наредбата, лицата и семействата подават заявление - декларация по образец в дирекции „Социално подпомагане“ по настоящ адрес и при спазване изискванията на чл. 26 ППЗСП. В заявлението - декларация по, ал. 1 задължително се заявява видът на ползваното отопление - топлоенергия, електроенергия, твърдо гориво или природен газ. В срок до 20 дни от подаване на заявлението социален работник извършва социална анкета и изготвя социален доклад по чл. 27 ППЗСП, съдържащ мотивирано предложение за отпускане или отказ на целева помощ. В 7-дневен срок от изготвянето на социалния доклад директорът на дирекция „Социално подпомагане“ или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за отпускане или отказ на помощта. В случая по подаденото от жалбоподателят заявление е извършена социална анкета, изготвен е социален доклад и в административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Спорът по делото е дали жалбоподателят отговаря на изискването на чл. 10, ал. 1, т. 7, от ППЗСП, според който безработните лица следва да са регистрирани в дирекциите „Бюро по труда“ най-малко 6 месеца преди подаване на заявление-декларацията за социална помощ и да не са отказвали предлаганата им работа или включване в обучение за ограмотяване, придобиване на професионална квалификация или ключови компетентности и/или повишаване на квалификацията по Закона за насърчване на заетостта, както и по програми и проекти, финансирани със средства от европейски и други международни фондове.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че не са налице материалноправните предпоставки за отказ да му бъде отпусната целева помощ за отопление. По делото безспорно се доказва, че към датата на подаване на заявлението В. не отговаря на изискването на чл. 10, ал. 1, т. 7 от ППЗСП. Видно от представеното по делото Решение от 15.01.2021 г. /л. 67/ регистрацията на жалбоподателя е прекратена, считано от 04.01.2021 г., като изрично е посочено, че лицето има право на нова регистрация след 04.07.2021 г., от която възможност същият няма данни да се е възползвал. В този смисъл, правилно и обосновано административният орган е приел, че в случая не е налице изискването на чл. 10, ал. 1,

т. 7, от ППЗСП и законосъобразно е постановил оспорения в настоящото производство отказ.

Не се приемат възраженията за ненадлежно уведомяване относно посочения акт, с който е прекратена регистрацията на В. в „Бюро по труда“. По делото е представен Протокол /л. 59/ за устно уведомяване на основание чл. 18а, ал. 7 от АПК. Съгласно посочената разпоредба, съобщаването може да се извърши чрез устно уведомяване, по разпореждане на административния орган или съда, което се удостоверява писмено с подпис на извършилото го длъжностно лице. Писменото удостоверяване се прилага към делото и на адресата се съобщава, че може да получи документите или книгата в 7-дневен срок, след изтичането на който те се смятат за връчени. Така съственият протокол следва да се цени от съда като официален документ по смисъла на чл. 179 от ГПК, съгласно която разпоредба - официален документ, издаден от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред, съставлява доказателство за изявленията пред него и за извършените от него и пред него действия. Официално заверени преписи или извлечения от официални документи имат същата доказателствена сила, както и оригиналите. Съдът счита, че не е оборена материалната доказателствена сила на стореното удостоверяване, поради което се приема, че Т. В. надлежно е бил уведомен за съдържанието на Решението от 15.01.2021 г. на същата дата. Още повече, че от датата на постановяване на акта до подаване на заявление за отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия по реда на Наредба № РД-07-5/2008 г. - 29.09.2022 г. са минали близо две години, в които не може да се приеме, че жалбоподателят не е бил нясно с наличието на прекратяване на регистрацията, предвид множеството права и задължения, които произтичат по Закона за насърчване на заетостта във връзка с регистрацията в „Бюрото по труда“.

С оглед изложеното съдът намира че оспореното решение, както и потвърдената с него заповед, са законосъобразни, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото, разноски се дължат на ответника, но такива не са претендирани, поради което съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 61 състав

Р Е Ш И:

ОТХЪВРЛЯ жалбата на Т. В. В., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № ЗСП/Д-С-ВЗ/3867/04.10.2022 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – В., с която на жалбоподателя е отказана целева помощ за отопление с електроенергия на осн. чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. на Министъра на труда и социалната политика, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП), потвърдена с Решение № 22-РД06-0149/15.11.2022 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане /РДСП/ - С. - град.

Решението е окончателно на основание чл. 13, ал. 6 от ЗСП.

СЪДИЯ:

